

λιτικός όφειλει να προγραμματίζεται μακροπροθέσμως με στόχον την οικονομικήν ανάπτυξιν και βραχυπροθέσμως να διασφαλίξη την επιβίωσιν των επί μέρους συντελεστών της οικονομίας. 'Η δυσχέρεια διά την πολιτικήν έξουσίαν είναι να εύρη τὸ σημεῖον τῆς δημιουργικῆς ἐπαφῆς ὥστε χωρὶς νὰ παρεμποδίζηται ὁ μακροπρόθεσμος προγραμματισμός, νὰ ἐπιτυγάνεται ἡ βραχυπρόθεσμος ἐπιβίωσις τῆς οικονομίας διὰ σταδιακῆς βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τῶν συντελεστών τῆς παραγωγῆς.

»Εάν ἐρευνήσωμεν τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν τῆς ἐποχῆς μας, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αἱ ἰσχυραὶ εὐρωπαϊκαὶ οικονομίαι αἱ ὅποιαι σήμερον ἔχουν ταχθῆ ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, ἐφήρμοσαν προηγουμένως

εἰς τὴν χώραν τῶν προστατευτισμῶν τὸν ὅποιον ἐξεδήλωσαν διὰ τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἀπαγορεύσεων ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν. 'Αφ' οὗ ἠνδράθησαν ὡς οικονομίαι ἐγκατέλειψαν τὸν προστατευτισμῶν. 'Υφίσταται ἄλλωστε εἰσέτι καὶ εἰς τὰς οικονομικῶς ἀνεπτυγμένας χώρας ἡ προστασία ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς τῶν παραγωγῆς καὶ δὴ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑπ' αὐτῶν κρίνεται ὅτι ἐκ τοῦ διεθνoῦς ἀνταγωνισμοῦ εἶναι δυνατόν νὰ θιγῆ ἐγχώριον γεωργικόν προϊόν.

»'Ας πλησιάζωμεν τῶρα κατὰ τρόπον περισσότερον συγκεκριμένον τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα. Ποία εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ ἀπόψεως διεθνῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. 'Η ἐξέλιξις τοῦ ἐξωτερικοῦ μας ἐμπορίου ἔχει ὡς ἀκολούθως (εἰς ἑκατομύρια δολλάρια):

	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Εἰσαγωγαί	328,5	364,8	465,3	508,9	509,8	450,3	504,9
Ἐξαγωγαί	161,0	206,5	209,6	222,8	242,8	212,5	208,6
Σύνολον ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου	489,5	571,3	674,9	731,7	752,6	662,8	713,5
Ἐμπορικὸν ἔλλειμμα	167,5	158,3	255,1	286,1	267,0	237,8	296,3

»Αἱ εἰσαγωγαὶ ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τούτων cif, περιλαμβάνουν καὶ τὰς μεταβολὰς ὑπολοίπων τῶν προθεσμιακῶν διακανονισμῶν.

»Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐμφαίνεται ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ ἠξήθησαν ἀπὸ 328,5 ἑκατομύρια δολλάρια τὸ 1954 εἰς 504,9 ἑκατομύρια δολλάρια τὸ 1960. Αἱ ἐξαγωγαὶ ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω περιόδον ἠξήθησαν ἀπὸ 161,0 ἑκατομύρια δολλάρια εἰς 208,6 ἑκατομύρια δολλάρια.

»Ανεφέρθη εἰς ἀριθμοὺς διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ ἔντονα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας. Ταῦτα εἶναι δύο: α) Ὁ ὄγκος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰς εἰσαγωγὰς αἰτινες εἶναι ὑπερδιπλασιασὶ τῶν ἐξαγωγῶν. β) Ἡ ἔντονος παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Αὕτη, ἐν πολλοῖς, εἶναι συνέπεια τῆς ἐλαττωματικῆς διαρθρώσεως τῆς ἐλληνικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ συγκριτικῶς μετὰ τὰς οικονομίας τοῦ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν Ὀργανισμὸν Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, κατωτέρου βαθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας.

»Ἐξ ἄλλου ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου κατὰ γεωγραφικὰς περιοχὰς παρουσιάζεται ὡς ἐξῆς κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη (εἰς τὰς εἰσαγωγὰς δὲν πε-

ριλαμβάνονται οἱ προθεσμιακοὶ διακανονισμοὶ) εἰς ἑκατομύρια δολλάρια:

(Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀφορᾷ Η.Π.Α., ὁ 2ος Ἴν. Βασιλείον, ὁ 3ος Λοιπὰς Χώρας Δυτ. Εὐρώπης, ὁ 4ος Ἄνατ. Εὐρώπη, ὁ 5ος Λοιπὰς Χώρας καὶ ὁ 6ος τὸ σύνολον).

Εἰσαγωγαί :

1957	91,7,	63,6,	233,9,	31,5,	54,4,	475,1.
1958	64,8,	65,5,	260,3,	36,8,	64,1,	491,5.
1959	67,2,	55,2,	237,5,	43,8,	51,1,	454,8.
1960	85,4,	51,4,	242,3,	57,6,	60,4,	497,1.

Ἐξαγωγαί :

1957	33,1,	20,0,	110,6,	26,5,	32,7,	222,9.
1958	36,7,	20,0,	114,5,	37,9,	33,7,	242,8.
1959	32,7,	20,3,	94,8,	33,6,	31,1,	212,5.
1960	32,6,	20,0,	80,5,	45,5,	30,0,	208,6.

Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον :

1957	-58,6,	-43,6,	-123,3,	-5,0,	-21,7,	-252,2.
1958	-28,1,	-45,5,	-145,8,	+1,1,	-30,4,	-248,7.
1959	-34,5,	-34,9,	-142,7,	-10,2,	-20,0,	-242,3.
1960	-52,8,	-31,4,	-161,8,	-12,1,	-30,4,	-288,5.

»Ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν ἀνωτέρω